

ud paa at indskrænke Hegnenes Dimensioner. Jeg har fundet, og det har Erfaringen flere Gange sagt mig, at det er altfor store Dimensioner, som man forlanger her i Loven. Det er ikke muligt at anvende en saadan Mængde Jord som den, der kan opgraves af en 9 Dvarteer bred og 6 Dvarteer dyb Grøft, til et Hegn. Jeg troer, at man i det Hele skulde komme til at opføre mindre Hegn. Den høitæredede Minister, udtalte ved Sagens 1ste Behandling, at han ikke kunde indlade sig paa at forandre Bestemmelserne om Jordvoldenes Størrelse, da disse store Hegn vare reiste under Lovgivningens Bestyttelse og efter dens særlige Bestemmelser, men det forekommer mig, at naar man lader Dvdet, idetmindste 1/2 staae, kan det ikke have Noget at sige; thi da er der Ingenting i veien for, at Hegnene opføres større. For mig stillet det sig imidlertid saaledes, at naar det saghyndige Skjøn ved en eller anden Forretning kommer til det Resultat, at Hegnene skal være saa store, som det er omtalt i Loven, har man intet Værn imod Skjønsmændene og kan slet ikke komme bort fra det store Lovhjemlede Maal. Jeg kan, som sagt, meget ønske, at Forslaget bliver vedtaget, men det har vel neppe nogen særlig Udseende dertil. Det samme gjælder vel ogsaa om mine øvrige Forslag, men jeg har dog troet at burde lade Forslagene komme til Afstemning, for at Thinget kan vælge. Det andet Forslag, jeg har stillet, er det under Nr. 4. Efter Forordningen af 9de Juli 1817 ere Besidderne af de smaa, smalle Løder, af hvis Areal, den kunde medgaae en Tiendedeel til Opførelsen af Hegn, frie for Hegnpligt. Det er den eneste Punkt i den hele Hegnslovgivning, hvor Noget er fritaget for at have Hegn mod sine Naboer. Jeg er nu en Elsker af Hegn, og efter min Mening er det ikke rigtig, at dette Punkt bliver ståendes. Det er ganske vist kommet ind i Loven af Hensyn til det uforholdsmæssige Jordtab, som Eierne af disse smalle Jordlodder ville lide ved at afgive Jord til Hegn, og det forekommer mig, at naar man sætter saadanne Bestemmelser, ind, at den Nabo, hvis Jord ligger ved Siden af den smalle Jordlod, skal give Jord til Hegnets Opførelse, er der intet

Ubilligt i den Bestemmelse for Eieren af de smaa Jordlodder, og man var kommen saa vidt, at der efter vor Hegnslovgivning ikke eksisterer noget Sted, hvor en Nabo ikke kan forlange et Hegn opført af en Anden. I Forening med et æret Medlem fra Ribe Amt (Ruse), har jeg stillet Forslaget under Nr. 12. Ved Sagens 1ste Behandling udtalte jeg allerede, at jeg frygtede for, at den ene Nabo kan fortrædige den Anden ved at afgrave Grønsværet i betydelig Afstand fra Hegnets Fod og benytte det til sit Hegn. Det er ganske vist, at det bedste Materiale, hvoraf man kan opsætte en Jordvold, er Grønsvær, og den Jord, der ligger nede under Grønsværet, er langt fra ikke saa god til Hegnets Opførelse som selve Grønsværet. Naar nu Bestemmelsen bliver gjældende som den staaer i Lovforslaget, forekommer det mig, at der Intet vilde være i veien for, at den ene Nabo med Loven i sin Haand kunde grave 3—4 Ellen ind i den anden Naboes Mark, og det vilde jeg forebygge. Den høitæredede Minister spurgte ved Sagens første Behandling, hvorledes det skulde gaae en saadan Mand, naar der var en Vandgrøft paa det Sted, hvor han skal tage Jord til sit Hegn. — Jeg troer nu, at dette Tilfælde vil forekomme temmelig sjældent, og jeg troer, at hvor det endnu maatte være tilstede, vil det snart forsvinde. Efter den Maade, hvorpaa Landbruget gaaer frem, er der ingen praktisk Mand, der vil aflede Vandet fra sin Jord langs Hegnsgrøfterne. Det er efter min Mening en aldeles uheldig Afledningsmaade. Er der et større Vandløb ved Siden af, vil man ganske vist benytte det som Flækgrøft, men saa kan man ikke sætte Hegn op, og der vil navnlig ikke være Tale om at opsætte nogen Jordvold. Jeg har ikke villet aabne Bei for, at den ene Nabo skulde fortrædige den anden, eller at der i den Retning skulde gives Anledning til Ubehageligheder mellem Naboer. Derfor har jeg tilligemed det ærede nævnte Medlem stillet dette Forslag. Under Nr. 14 har jeg endelig stillet et Forslag, der gaaer ud paa at udelade den Bestemmelse, at den Mand, hvis Hegn af det saghyndige Skjøn bliver erklæret for uhenigtsmæssigt, ikke alene